

פרוטוקול מס' 32

ישיבת ועדת העבודה והרווחה
יום שלישי, כ"ט בכסלו התשנ"ו (10 בדצמבר 1996), שעה: 9:30

נכחו

חברי הוועדה: מקסים לוי - היו"ר

תמר גוז'נסקי
יוסי כץ

מוזמנים:

נטאשה מיכאלוב - משרד האוצר
עו"ד רון דול - יועץ משפטי בלשכת הממונה על השכר
מיכה שדר - סגן הממונה על השכר
דוד גרשנוביץ - אגף החשב הכללי
עו"ד דן אורנשטיין - הלשכה המשפטית במשרד המשפטים
עו"ד רות הורן - הלשכה המשפטית במוסד לביטוח לאומי
עו"ד גו'די וסרמן - הלשכה המשפטית במוסד לביטוח לאומי
אורה יוגב - אגף הגמלאות במוסד לביטוח לאומי

עו"ד פרלי שר - הלשכה המשפטית במשרד התקשורת
עו"ד שרלי קמפיינסקי - משרד התקשורת

עו"ד יפעת גרינפלר - נציבות שירות המדינה

אבי אטיאס - בזק
עו"ד יהודה בן יהודה - בזק
נחום ויגיסר - בזק

אבי חסון - רשות הדואר

אליעזר בוכני - מזכיר הסתדרות עובדי המדינה
אברהם בכר - ארגון גימלאי משרד התקשורת
ברוך גוטמכר - ארגון גימלאי משרד התקשורת
יצחק זמל - ארגון גימלאי משרד התקשורת

גדעון בן-ישראל - הסתדרות הגימלאים
יצחק כספית - הסתדרות הגימלאים

יועץ משפטי: משה בוטון

מנהלת הוועדה: אסתר אדלר

קצרנית: אושרה עצידה

סדר-היום:

1. הצעת חוק תגמולים לאסירי ציון ולבני משפחותיהם (תיקון), התשנ"ו-1995.
2. הצעת חוק שירות המדינה (גימלאות) (הגדלת קיצבה לגימלאי משרד התקשורת), התשנ"ד-1993.

1409

1. הצעת חוק תגמולים לאסירי ציון ולבני משפחותיהם (תיקון), התשנ"ו-1995

הינו"ר מקסים לוי:

אני פותח את ישיבת ועדת העבודה והרווחה. אני מצטער על העיכוב בפתיחת הישיבה.

אני מבין שזהו צעד פרוצדורלי בלבד. אני גם מבין שהיה כבר דיון ואני מבקש מנציגת המוסד לביטוח לאומי להסביר לנו את העניין.

עו"ד רות הורן:

תיקון לחוק היה כבר בוועדת העבודה לפני כמה שבועות. אני אסביר בקצרה מהו העיקרון שמאחורי תיקון החוק. בזמנו היה הסכם שלפיו שולמו תגמולים לאסירי ציון ובעקבות יוזמה של הצעת חוק פרטית הפכנו את ההסכם לחוק. כשהפכו את ההסכם לחוק, על פי דרישה של האוצר, הוסף לחוק סעיף שלא היה קיים קודם בהסכם ובו נאמר שאי אפשר לשלם לאסירי ציון גימלאות אם הם מקבלים תגמולים לפי חוק אחר. אנחנו ביקשנו לתקן את החוק, בהסכמת האוצר, ולומר שהסעיף הזה לא יחול לגבי אנשים שקיבלו גימלאות כפולות מכוח ההסכם. לא רצינו לפגוע במה שהיה קיים. הוועדה בישיבה שהיתה לפני כמה שבועות, אמרה שהעיקרון הזה צריך לחול על כולם. גם על זכאים חדשים.

בדיון עלתה בעייה שיכול להיות אדם שמקבל קיצבת נכות מהמוסד, נכות כללית, ואחוזי נכות רפואיים ששימשו לצורך קבלת הגימלה ההיא ישמשו שוב פעם כאן לצורך התגמול ולעניין הזה יש הוראה בחוק שהיתה מראש. אתם רציתם שאת ההוראה הזו אנחנו נעביר לחוק הביטוח הלאומי ואנחנו מבקשים להשאיר את ההוראה כפי שהיא נמצאת כאן משום שאנחנו היום מפרשים אותה בדרך ליברלית לטובת הזכאים. כאן אני צריכה להסביר עניין שהוא קצת טכני. בביטוח נכות כללית אנחנו לא מביאים בחשבון את כל סוגי הנכויות ובנכויות מסוימות מביאים בחשבון רק חלק מאחוזי הנכות וזה משום שיש נכויות שאין להן השלכה על כושר העבודה של האדם. הדוגמא הקלאסית היא אולקוס. אדם עם אולקוס יכול לעבוד באופן מלא. יש מחלות אחרות שברמות נמוכות לא משפיעות על כושר העבודה. אנחנו מפרשים את הסעיף הקיים פה שמונע את השימוש באחוזי נכות שאנחנו נותנים לפיהם גימלת נכות, כך שאם נשארו אחוזי נכות שלא עשו בהם שימוש לצורך קיצבת הנכות הכללית, יכול אסיר ציון לעשות בהם שימוש על פי החוק הזה ולקבל מכוחם תגמול, וכדי לא לפגוע בשיטה הזו אנחנו מבקשים להשאיר את ההוראה של נכות כללית. התוצאה תהיה שמה שהוועדה ביקשה שאפשר יהיה לקבל כפל תגמול על פי חוק אסירי ציון ועל פי חוקים אחרים יחול על כל האוכלוסייה, גם ותיקים וגם חדשים וזו הפיסקה הבטילה, ולעניין נכות כללית יחול מה שאני הסברתי עכשיו, רק לגבי מי שלא קיבל על פי ההסכם. זאת אומרת, רק על האוכלוסייה החדשה, כי באוכלוסייה הקודמת היו כאלה שגם בנכות כללית נהנו מכפל.

הינו"ר מקסים לוי:

האם יש למישהו הערות? אם כן, אנחנו מאשרים את זה.

הוחלט: הצעת חוק תגמולים לאסירי ציון ולבני משפחותיהם (תיקון), התשנ"ו-1995 תונח על שולחן הכנסת לקריאה שנייה ושלישית.

2. הצעת חוק שירות המדינה (גימלאות) (הגדלת קיצבה לגימלאי משרד התקשורת).
התשנ"ו-1996

היו"ר מקסים לוי:

אנחנו קיימנו מספר דיונים באשר לגימלאי משרד התקשורת ובמרוצת הזמן היתה אלטרנטיבה אחת שהאוצר יביא הצעה מגובשת לנושא הזה. אנחנו חשבנו שאולי יגיעו לאיזשהי בשורה מסוימת. בינתיים, אף אחד לא הגיע לשום סיכום ולשום הסכמה, לא האוצר ולא שום גורם אחר, והחלנו על זה דין רציפות. אנחנו הודענו על כך במליאה והמליאה אישרה את דין הרציפות. עכשיו אנחנו הולכים לדון בהצעת החוק לקריאה שנייה ושלישית.

אני מבקש לשמוע את נציג משרד האוצר.

מיכה שדר:

העמדה שלנו לא השתנתה כפי שכבר נכתב במכתבים של שר האוצר הנוכחי וקודמו. אני חושב שהם מדברים בעד עצמם. אני רק אזכיר את הנקודה המרכזית מבין טענות האוצר והיא שמדברים פה בטענה של הצמדת או הגדלת גימלה כתוצאה או בהשוואה לשכר שקיבלו עובדי מדינה לשעבר שעברו לעבוד ברשות או בתאגיד או בחברה ממשלתית.

תמר גוז'נסקי:

לא. הם פרשו מעבודה, הם לא עברו.

מיכה שדר:

אני אסביר את עצמי שוב. זו בקשה של גימלאים לקבל תוספות לגימלה כתוצאה מתוספות שכר שקיבלו עובדים פעילים של משרד התקשורת עם המעבר לרשות הדואר או לבזק. זה לא יעלה על הדעת לא רק בגלל שיש עוד הרבה כאלה ולא רק בגלל שזה יהיה גורם שיפריע מאוד אולי להפרטה של יחידות ממשלתיות בעתיד. לא יעלה על הדעת לעשות דבר כזה, זה מפלה את הגימלאים האלה לעומת גימלאים אחרים בשירות המדינה. שר האוצר הקודם באחד הדיונים בעניין הזה גם שאל את השאלה ומה ענינים של העובדים הפעילים שנשארו במשרד? הרי אותו מצב יש לגביהם כמו לגימלאים. אני מניח שהתיחסות שר האוצר מונחת בפני הוועדה ואנחנו צריכים לפעול לפיה.

היו"ר מקסים לוי:

אם יפריטו בכלל את המשק הישראלי יצטרכו לקחת בחשבון בהסכמי ההעברה מה כן צריך לעשות ומה לא צריך לעשות בין העברה והעברה. יהיה צורך לדון עוד פעם בתיקונים כאלה ואחרים בתקופה הבאה. אם תהיה הפרטה יצטרכו לקחת בחשבון את תקופת המעבר בין היותם עובדים במקום מסוים לבין היותם עובדים במקום אחר. דעת האוצר היא לא חדשה מהיום, היא עיקבית.

עו"ד רון דול:

אם מישהו מחפש דרך להכשיל את מהלכי ההפרטה, לדעתנו אין דרך יותר טובה מאשר להתנות את זה בתוספות שכר לעובדים שלא עוברים לגופים המופרטים. כלומר, הפרטות שירותים ממשלתיים תלויים בתוספות שכר לכלל עובדי המדינה. לעניין הצעת הפרטה, אני חושב שעשינו את כל המאמצים האפשריים בתחום הזה. עשינו דבר תקדימי, במיוחד בשנים האחרונות, בזה ששילמנו פיצויים לגימלאים על בסיס שנת היציאה שלהם, פיצויים מודרניים עד 20% תוספת לגימלה, במסגרת תיאומים שאמורים לפצות על שחיקה, כאשר היכרנו בעובדה שלאורך השנים יש שחיקה הולכת וגוברת בגימלאות של

שירות המדינה. אני בפירוש מצוין את זה כפשרה כי זה נעשה בידיעת ועדה ולתומיניו חשבנו גם בהסכמת חברי הכנסת שהציעו את הצעת החוק המקורית. לאור הסכמתם היתה גם התחייבות מצד שלושת חברי הכנסת שהצעת החוק לא תקודם יותר.

יצחק זמל:

האוצר חוזר כמה פעמים על כך שאם הצעת החוק הזו תועבר בקריאה שנייה ושלישית למעשה יופלו עובדי הדואר, משרד התקשורת לעומת גימלאים אחרים. נמצא אצלי פירסום של רשות הדואר לגבי הפיכת הדואר לרשות וכן הלאה ואני אקריא קטע אחד: "גם בתחום השכר של עובדי שירותי הדואר היה המצב ירוד". כלומר, לפני ההפיכה. "שכרם הממוצע של עובדים אלה היה נמוך בכ-30% מהשכר הממוצע של עובדי המדינה ושליש מתוכם נזקק להשלמת ההכנסה. כיום שכרם של עובדי רשות הדואר גדול בממוצע ב-40% מהשכר הממוצע של עובדי המדינה המקבילים. כלומר, נמצא פער של 70%". גם אם הצעת החוק הזו תעבור עכשיו ותקבל, עדיין לא נשיג את הפער הזה שהיה ביננו לבין יתר עובדי המדינה. כלומר, הטענה שיופלו לטובה היא מופרכת בעיקרה. להיפך. במידה מסוימת היא תתקן את אותה הפליה לרעה שהייתה קיימת עד אז.

המצב הזה של השכר הנמוך מאוד של אנשי הדואר שהיה מלווה עם יעילות נמוכה הוא שגרם לכך שהוקמה ועדה ציבורית בראשות חיים הרצוג, שהיתה צריכה לבוא ולתקן את המצב. היא הגישה הצעות בשנת 73 שבאו לפתור שני דברים. מצד אחד להעלות את היעילות ומצד שני להעלות את השכר ולהשוות אותם עם יתר עובדי המדינה. האוצר במשך שנים התנגד לכך ולכן זה לקח הרבה זמן. הטענה שלו היתה שהיעילות לא תושג בשום מקרה ושהם יקבלו יותר כסף ולא יתנו יותר יעילות. אנחנו בדואר החלטנו שאנחנו לא נחכה לקבלת שכר, אלא נתחיל בצעדי היעילות עוד לפני כן. אנחנו יכולים להוכיח שכל היעילות הזו שאיפשרה את הקמת רשות הדואר נעשתה עוד לפני הקמת הרשות וזה נעשה על ידינו. למשל, שכר עידוד הוענק על ידינו, קיצוץ דרסטי בכמויות העובדים נעשה על ידינו. יושב פה מנהל מחוז ירושלים שיכול להעיד שהוא אישית הוריד את כוח האדם שלו ב-40% והדבר הזה נעשה לאורך כל הקו. הנהגת מדידות עבודה וכל הדברים האלה נעשו עוד בימינו. זה מה שאיפשר את הקמת רשות הדואר ב-87 וזה מה שאיפשר את החלק השני של ההמלצות, מתן הטבות בשכר, שניתנו על סמך אותן הצעות יעול שנעשה על ידינו. קורה פה מצב שאדם שעבד 40-50 שנה, הקים את הדואר, ופעל במשך שנים להנהגת כל אותם צעדי יעול שנעשו לא יקבל שום דבר מסך התוספות האלו ועובד חדש שהתקבל ב-87 לעבודה ושלא עשה שום דבר, הוא כבר יקבל את התוספת של ה-20% ואת כל הדרגות. אני חושב שהדבר הזה הוא בלתי הגיוני ובלתי צודק. הצעת החוק הזו היא אשר תתקן בחלקה את אותו עוול שנעשה לאלפי עובדי הדואר.

עו"ד יפעת גרינפלר:

אנחנו מצטרפים לעמדת האוצר ומתנגדים בתוקף להצעת החוק. אני רוצה להוסיף נימוקים נוספים להתנגדות חוץ מהנימוק שככה בטח לא עושים הפרטה. הפרטה כזו תגרום לקלקול כל התחשיבים וכל משחק הכוח שהושג במשא ומתן. עניינם של העובדים האלה עלה גם בעת משא ומתן לקראת חתימתם של ההסכמים וגם בבית הדין לעבודה. עכשיו, לא יעלה על הדעת להשיג בחקיקה את מה שלא השיגו בבתי משפט או בהסכמים.

תמר גוז'נסקי:

למה לא יעלה על הדעת?

עו"ד יפעת גרינפלר:

משום שזו חקיקה ספציפית. בטח לא מתאים לעשות דבר כזה בחקיקה. זו חקיקה שנועדה לציבור מסוים מאוד ספציפי וכאשר מדברים על חוק מדברים על משהו שהוא יותר כללי. זה גם נועד להשיג מטרות אחרות, בשביל זה יש כלים אחרים במשק. נימוק נוסף הוא שאנחנו נמצאים בימים של קיצוץ בתקציב ושל קיצוץ בבשר החי ובטח שזה לא

הזמן המתאים.

היו"ר מקסים לוי:

עו"ד גרינפלר, אני לא יזמתי את הצעת החוק, אני באתי לכאן כאשר ההצעה כבר הונחה והיה לאוצר מספיק זמן לנסות ולגבש איזשהו הסכם כך שלא יהיה חוק שהוא יהיה תקדימי. היה צריך לשבת ולמצוא איזשהי נוסחא מסוימת. לא מוצאים נוסחא מסוימת ההצעה הזו הלכה למליאה ועובדה שהיא קיבלה שם רוב. הדברים שלך היו טובים עוד בטרם הלכה ההצעה וקיבלה את אישור המליאה לדין רציפות. אני בא מתפקיד יושב ראש ועד העובדים בתעשייה האזרחית ואני יודע איך מעבירים מערכות. לפעמים ישנם הסכמים אשר מתפשרים עליהם. כאשר עושים הפרטה לוקחים בחשבון את הכל. אף אחד לא יכול להוציא מהדיון על מכירה של משהו שום דבר שקשור למפעל או לגורם האנושי. לוקחים את הכל. אני כבר 25 מכהן בהרבה מאוד אירגונים ולדעתי היה צריך עוד בטרם ההצעה הזו באה למליאה, למצוא איזשהי נקודה כדי להגיע לפשרה מסוימת. אני אמרתי את זה וחזרתי ואמרתי עשר פעמים משום שזה יכול להוביל אותנו לתקדים מאוד מסוכן. התקדים הזה יכול לבוא לציבורים גדולים מאוד אחר כך. אם להם מותר, אז למה לנו אסור. התקדים הזה הוא מסוכן ולכן היה צריך להגיע לאיזשהי נוסחת פשרה. מהדיונים האחרונים בוועדה אנחנו רואים שהתנאים של העובדים האלה הורעו בעקבות ההעברה. כל איש בר דעת יודע שמה שהם קיבלו לעומת מה שמקבל בשעת ההעברה, היה מעין לא צודק. אז היה צריך להגיע לאיזשהי פשרה, לא הגעתם לזה אז היום אנחנו דנים בקריאה שנייה ושלישית.

תמר גוז'נסקי:

במהלכים כאלה של הקמת חברות ממשלתיות או רשות כאשר עובדים משירות המדינה עוברים למעמד אחר מנסים האחראים על הרשות או על החברה להגיע להסכם שחלק מהעובדים לא יעברו ובאופן טבעי הם מחפשים את העובדים שהם קרובים לגיל הפנסיה ואת העובדים החולים והחלשים שההנחה היא שהתועלת לחברה מהם תהיה נמוכה יותר. ברור שאם לא היה קורה המעבר הזה והעובדים האלה היו ממשיכים לעבוד במשרד כפי שהיה קודם לכן, הם היו נהנים מכל השינויים שהיו חלים באותו משרד בצורה שהם היו חלים. ברור שיש כאן מחיר מסוים שנלווה לשינוי האירגוני ואת המחיר הזה צריכה הממשלה להביא בחשבון. אם אנחנו מדברים על העובדים האלה אז היה טוב שמישהו מכס היה מביא לכאן תלוש ומוכיח לנו מהי הגימלה שלו היום ועל מה אנחנו מדברים. קראתי בעיתון ששכרו החודשי של יושב ראש הבורסה לניירות ערך הועלה ל-58 אלף שקל מ-38 אלף שקל. שימו לב מדובר בשכר חודשי של איש אחד. אני רוצה לדעת כמה חודשים של פנסיה מקבלים הגימלאים האלה כדי להגיע למה שהאיש הזה מקבל בחודש אחד. המדינה שחושבת שמותר לאיש כזה לקבל, לא יכולה לבוא ולהראות אגרופים ולהראות את עצמה חזקה כלפי הקבוצה החלשה הזו.

אנחנו מדברים על חקיקה והגברת אמרה שאין דבר כזה ושזה לא יעלה על הדעת. גבירתי, יש לי חדשות בשבילך. החקיקה מליאה בחוקים שהם מאוד קונקרטיים המתייחסים לקבוצות מסוימות. אנחנו מדברים על קבוצה ששמות כל האנשים שאליהם מתייחס החוק ידועים. מדובר על קבוצה שבשלב מסוים ישלמו להם ואחר כך לא ישלמו. אנחנו לא מדברים על משהו שהוא מהיום למאה השנים הבאות. אנחנו מדברים על תיקון עוול שיקח כמה שנים ואחר כך זה יגמר. עשינו חוקים כאלה באלף ואחד מקרים. אני חושבת שהדרישה היא צודקת. התוספת היא מינמלית. מה זה 10% מהפנסיה שלהם? על מה אתם מדברים? הרי כל הסיפור הזה הוא שקלים בודדים.

היו"ר מקסים לוי:

אני בהחלט מקבל שבמסגרת חקיקה כזו זה בעייתי.

יוסי כץ:

אני באתי הנה למרות שאני בוש ונכלם לשבת פה מולם. קשה לי להסתכל עליהם בעיניים משום שקודם כל לא צפינו בדיוק את ההתרחשות של הקדמת הבחירות וכל מה שקרה. אני כיושב ראש הוועדה הייתי הוגן כלפי הממשלה ובפינצטה התייחסתי להצעת החוק הזו. אנחנו העלנו אותה לקריאה שנייה ושלישית והעברנו אותה בדיוק כדי ללחוץ הממשלה ולבוא לאנשים האלה שהתחננו ואמרו שהם מוכנים גם ללא חקיקה. הלא גם לא נתנו להם את כל מה שהם רצו ושהופיע במקור. אני ישבתי עם שר האוצר ועם אנשי המשרד ולצערי לא היתה ברירה ולכן העברנו את החקיקה, כי לא היתה נכונות להתפשר. אגב, היה מקרה דומה של הצעת חוק ששם היה פשוט בסיס משפטי מוצק יותר. באנו הנה עם המועצה לשיווק פרי הדר שהממשלה הפסיקה להם תשלום פנסיה שלוש שנים לפני גיל הפרישה. אמרו להם שהממונה על השכר לא מאשר והפסיקו לאנשים בני 60-62 את הפנסיה. למזלנו, במקרה הזה בא בית הדין הארצי לעבודה וקבע שלא יתכן דבר כזה וכפה על המועצה לשיווק פרי הדר לשלם להם את הפנסיות. פה בסך הכל אתה נותן עוד הזדמנות לממשלה בזה שאתה מעביר את זה לקריאה שנייה ושלישית. אבל, הם בוודאי לא צריכים לסבול ולא צריך להיגרם עיכוב.

אליעזר בוכני:

נראה לי שאי אפשר שלא למחות על הדחיות הרבות כל פעם בשם פשרה ולכאורה בגלל טכניקה כזו או אחרת. וכאשר כל פעם שמגיעים מתחילים מחדש להסביר לנו שבעצם לא מגיע להם. בשלב מסוים באים ומציעים להם פשרה שמאחוריה מסתתר שמוכרים להם מגרש מכור, איזשהי דרגה שהם מימלא אמורים לקבל. נראה לי שאין ברירה אלא להעביר את זה לחקיקה וכדברי חבר הכנסת יוסי כץ אם הם רוצים ניתן להם כאן את הדקות האחרונות שלפני הדקה ה-90 בכל זאת להציע פשרה שתיראה הוגנת לצדדים ולסיים את זה אחת ולתמיד.

עו"ד דן אורנשטיין:

ראשית, מדובר בעמדת ממשלה כפי שידוע לוועדה. יש להניח שההחלטה הזו היא בהתאם למדיניות הממשלה בקשר להפרטה ולנושאים אחרים. שנית, כל אחד שעובד בכנסת יודע שיש תקדימים בהם מנסים להעביר חוקים כדי ללחוץ על הממשלה. זה לא אומר שהחקיקה כשלעצמה, כמוצר מוגמר, היא דבר רצוי. אנחנו באופן עיקבי מתנגדים לחקיקה שהיא פרטנית ושהיא מתייחסת לסקטור מסוים. על אחת כמה וכמה אין מדובר בחוק מהתחום של המשפט המינהלי הציבורי, חוק שירות המדינה גימלאות, שהוא הסדר כוללני. הוא בדרך כלל לא הסדר פרטני לסקטור כזה או אחר ולכן מה שנאמר כאן על ידי נציבות שירות המדינה הוא נכון. זה שיש תקדימים בחקיקה זה לא רצוי. השיוויון צריך לפעול בכל הכיוונים.

משה בוטון:

דן, אבל מה עושים כאשר הכנסת רוצה במטרה מסוימת והממשלה לא מעוניינת? אין דרך אחרת אלא בחקיקה. אתה אומר שכל פעם שהממשלה אומרת לא וזה לא ראוי שיהיה בחוק אז הכנסת לא יכולה לומר את דברה. אני שואל מה עושים? אולי יש פתרון אחר.

היו"ר מקסים לוי:

זו ממש בושה וחרפה לראות בתלושי המשכורת את מה שהם מקבלים. יש צדק בדברים שלהם. לו האוצר היה מבין את הצדק הזה, או מערכות אחרות, היו מגיעים להסכמים עוד בטרם בואי לפה. עוד לפני שלוש שנים.

גדעון בן-ישראל:

אני ליוויתי את העניין גם בקדנציה הקודמת. אני חושב שנגרמה פה סחבת וחלק מהנוגעים בדבר כבר לא יזכו בכלל אם לא תיפול עכשיו ההחלטה. במשך שנים הם נאבקים על מה? על דבר שהממשלה היתה צריכה בעצמה לפתור אותו מזמן. בפעם שעברה היה פה כמעט תרגיל, כי ממש ניצלו את הרגע האחרון ופתאום העניין הזה ירד, אחרת זה היה עובר. לדעתי מדובר פה בדבר שהוא שולי מבחינה כלכלית. זה עניין אישי, מוסרי וצודק כלפי קבוצה מוגדרת מאוד.

אני רוצה להעיר הערה לעניין הפרטה. הממשלה היתה נוהגת ביתר תבונה לו היתה מגלה הבנה בנושאים שקשורים בהפרטה, כי מה מעורר התנגדות כזו של העובדים להפרטה? דברים מהסוג הזה. כלומר, יש הפרטה ותוך כדי כך ננסה לפתור בעיות אחרות, אז חוטפים בכל מקום שאפשר כאילו לסדר את העובדים. זה יוצר אוירה של אנטי הפרטה כמו שהיא קיימת. אני חושב שזה לא חכם מצד הממשלה לנהוג במדיניות כזו. אנחנו מאוד מבקשים לאשר את זה.

אליעזר בוכני:

כאשר הממשלה ראתה שזה אכן הולך לחקיקה וחקיקה משמעותה כפיית הכנסת על הממשלה לנהוג כך או אחרת, היא ניסתה גם, בתרגיל נוסף, להשאיר בידה את המפתח לדבר נעול. שר האוצר בא ומציע שביצוע חוק זה לא יחול אלא לאחר שהממשלה תחליט על כך, אני מנחש שהמגמה המשיכה להיות בכיוון הזה.

עו"ד רון דול:

אני מציע להסתדרות שחתומה על הסכמי המעבר לא לפעול דווקא כנגד ההסכמים שהיא חתומה עליהם.

דני גרשנוביץ:

אני רוצה להדגיש שבתקופה הזו לא מדובר על כסף קטן וכשמקצצים בשירותי בריאות אי אפשר לבוא היום ולהגיד ש-25 מיליון שקל לשנה זה כסף קטן. זה במקרה הספציפי הזה, שלא לדבר על המחויבות האקטוארית מהעניין הזה שהיא רחבה יותר ושלא לדבר על השפעות הרוחב שיש להסכם הזה על הסקטור הציבורי בכללו, כולל רשויות וגורמים אחרים. אני רוצה להדגיש שלא מדובר בכסף קטן.

היו"ר מקסים לוי:

אני רוצה לסכם את הדיון. החוק הזה רץ שש שנים והאנשים האלה נפלו בין הכסאות ולא נמצאה להם אוזן קשבת. אנחנו קיימנו שתי ישיבות בנושא הזה וחיפשנו את הצד של פשרה מסוימת, ולא מצאנו. אני חושב שאנחנו נלך להצביע עבור הצעת החוק.

ה צ ב ע ה
בעד - רוב
נגד - אין

הצעת חוק שירות המדינה (גימלאות) (הגדלת קיצבה לגימלאי משרד התקשורת),
התשנ"ד-1993 אושרה לקריאה שנייה ושלישית במליאת הכנסת.

היו"ר מקסים לוי:

תודה רבה לכולם. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 10:40.